

Publicerad 2013-03-09 09:42 av smultronbergen

Pappa kom hem.

Hon tänker inte pappa och inte
mamma. Inte i relation till. Inte
mer.

Människan är ytterst ovald och
ytterst sett vald. Frågan om tid
och pris.

I två grå lamino sitter de. Ännu
gifta. Trycker sig mot fönstret
vinkar. När hon far iväg i sin egna
bil.

Det hugger inte till. Inte mer.

Men människan tänker på
förändringen en bra bit till.

I en hel levnad likt evigheten.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten